Dosarul nr. 3-193/2024 /2-24010612-12-3-25012024/

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

12 noiembrie 2024 mun. Chișinău

Judecătorul Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani), Gandrabur Marcel, specializat în materia contenciosului administrativ, examinând unipersonal, în procedură scrisă, acțiunea de contencios administrativ intentată de către Voznoi Vitalie împotriva ÎM ”Supravegherea și Protecția Animalelor” privind accesul la informație,

c o n s t a t ă:

Argumentele participanţilor la proces.

La data de 25 ianuarie 2024 Voznoi Vitalie prin intermediul reprezentantului său, avocatul Răileanu Petru a înaintat **acțiune de contencios administrativ** în contradictoriu cu ÎM ”Supravegherea și Protecția Animalelor”, solicitând:

- Constatarea încălcării dreptul reclamantului la informare, comisă de către pârâtul ÎM ”Supravegherea și Protecția Animalelor”.

- Obligarea pârâtului de a prezenta reclamantului informațiile solicitate.

În motivarea acțiunii s-a menționat că, la 08 septembrie 2023, reclamantul a expediat o cerere în care a solicitat mai multe informații legate de întâlnirile ÎM ”Supravegherea și Protecția Animalelor” cu alte instituții pe parcursul lunii august 2023. Pe data de 21 septembrie 2023, reclamantul a primit răspunsul de la ÎM ”Supravegherea și Protecția Animalelor”, în care a fost menționat, că în întrunirea care a fost organizată de către Organizația pentru Protecția Animalelor ”FOUR PAWS”, reprezentantul ÎM ”Supravegherea și Protecția Animalelor” a avut calitate de invitat, respectiv solicitările cu privire la prezentarea informațiilor oficiale despre acel eveniment urmează să fie solicitate de la organizatorii evenimentului. Cu referire la întâlnirea cu reprezentanții Azilului AOVA, în cadrul acesteia a fost discutată posibilitatea inițierii purtărilor negocierilor în privința posibilității strămutării azilului AOVA la Necropola de animale din mun. Chișinău. Cu referire la ședința din 29 august 2023 care a avut loc la Oficiul Avocatului Poporului, aceasta a fost organizată însăși de Avocatul Poporului pentru drepturile copilului dl Coroi Vasile, pe marginea cererii colective parvenite din partea a mai multor părinți care

locuiesc pe str. Eroii Neamului din sectorul Ciocana al capitalei și care invocă faptul precum că copiii acestora sunt supuși unui pericol constant din partea câinilor unui vecin, respectiv solicitările cu privire la prezentarea informațiilor oficiale despre ședință dată urmează să fie solicitate de la organizatorii evenimentului. Pe data de 12 octombrie 2023, reclamantul a primit răspunsul de la Direcția Generală Locativ-Comunală și Amenajare (DGCLA), care a menționat că, DGLCA nu deține informație referitor la conținutul întâlnirilor petrecute în cadrul ÎM ”Supravegherea și Protecția Animalelor”, deoarece nu a participat la acestea; reprezentantul DGLCA nu a fost prezent la întâlnirile în cadrul ÎM ”Supravegherea și Protecția Animalelor”. Totodată, DGLCA a fost informată despre întâlnirea din data de 29 august 2023, petrecută la Oficiul Avocatului Poporului, dar din cauza insuficienței de timp nu s-a reușit participarea reprezentantului DGLCA la întâlnirea menționată în scrisoarea dată. În rest, DGLCA nu deține informații privind cei prezenți la întâlniri, temele și rezultatele lor. În legătura cu cele menționate de mai sus, întru respectarea procedurii de soluționare prealabilă, pe data de 10 noiembrie 2023 reclamantul a expediat o cerere prealabilă în care a solicitat de la ÎM ”Supravegherea și Protecția Animalelor” oferirea informațiilor cu privire la rezultatele întrunirilor, ce teme au fost discutate, și cine a fost prezent la aceste întâlniri solicitate și în cererea reclamantului din 08 septembrie 2023. Pe data de 27 noiembrie 2023, reclamantul a primit răspunsul de la ÎM ”Supravegherea și Protecția Animalelor”, în care a fost menționat faptul, că la cerere a fost anexat mandatul avocatului pe un alt caz. Pe data de 01 decembrie 2023, reclamantul a expediat o cerere prealabilă repetată, la care a fost anexat mandatul potrivit. Pe data de 27 decembrie 2023, reclamantul a primit răspunsul de la ÎM ”Supravegherea și Protecția Animalelor”, în care a fost menționat faptul, că informații adăugătoare în afară de cele oferite în răspunsul din 21 septembrie 2023, pârâtul nu deține, totodată luând în considerație că evenimentele petrecute au avut loc în luna august 2023 și respectiv a trecut o perioadă destul de mare de la aceste evenimente și reprezentantul ÎM ”Supravegherea și Protecția Animalelor” a avut calitatea de invitat la unele din ele, nu a efectuat careva însemnări cu privire la persoanele care au participat și ce teme au fost discutate. Reclamantul consideră că ÎM ”Supravegherea și Protecția Animalelor” a încălcat dreptul la informare oferind un răspuns incomplet la cererea sa din 08 septembrie 2023 și la cererea prealabilă din 01 decembrie 2023, care ar putea fi soluționată, având competențele corespunzătoare. Reclamantul consideră că pârâtul nu a întreprins măsurile necesare pentru a furniza informații veridice și complete.

În drept acțiunea a fost întemeiată pe prevederile art. 9, 19, 64, 162, 164 din Codul administrativ și art. 12, 21 din Legea privind accesul la informațiile de interes public.

Prin **referința** ÎM ”Supravegherea și Protecția Animalelor” s-a solicitat respingerea acțiunii ca fiind neîntemeiată.

În suportul referinței s-a menționat că, potrivit cererii privind accesul la informație din 08 septembrie 2023 depusă de reclamant și avocatul său, ortografia păstrată: 1. Clarificări privind faptul dacă a existat informarea SCPA ca organ de coordonare, din partea ÎM ”Supravegherea și Protecția Animalelor” și organizatorilor întâlnirilor. 2. De oferit informații oficiale la următoarele întrebări: a. Ce fel de întâlniri au fost desfășurate și ce teme au fost discutate; b.

Cine a fost prezent la aceste întâlniri, cine a fost invitatorul; c. Cu ce s-au încheiat (prezentați copiile proceselor-verbale). 3 Oferirea răspunsului complet la prezenta cerere în termenele prevăzute de legislația în vigoare.

Invocă faptul că este dificil să formulezi o oarecare informație la alegațiile reclamantului ce țin de întrebările formulate în cerere. Prin prezentarea răspunsului nr. 118 din 21 septembrie 2023 la cererea privind accesul la informații din 08 septembrie 2023, consideră că pârâtul a oferit reclamantului cu lux de amănunte toată informația de care dispune referitor la petrecerea ședinței la sediul Avocatului Poporului, de altă informație ce ar avea tangențe cu cerințele reclamantului, pârâtul nu dispune. În cererea de chemare în judecată reclamantul de rând cu cele menționate în cererea din 08 septembrie 2023 solicită informații ce deja au fost prezentate conform răspunsului nr. 118 din 21 august 2023. Altă informație, decât cea expusă în răspunsul menționat supra, pârâtul nu are și nu poate oferi cele solicitate de reclamant. Reclamantul ca participant la ședința din luna august 2023 care a avut loc la Oficiul Avocatului Poporului a avut statut de invitat. Ca invitat la ședința în cauză, reprezentantul pârâtului nu a fost abilitat, nici mandatat de organizatorul evenimentului de a ține înscrisuri sau să se documenteze în alt mod, ca ulterior înscrisurile, să fie redactate într-un proces-verbal sau act de constatare a evenimentului, aceasta fiind punctul de vedere al organizatorului evenimentului. Pârâtul nici nu cunoaște faptul că organizatorul evenimentului a întocmit vreun document, urmare a petrecerii evenimentului, și în ce formă. Pârâtul nu poate oferi informațiile solicitate de reclamant în cererea de chemare în judecată, mai ales că aceste solicitări sunt contradictorii și orice efort de a oferi informația în forma solicitată de reclamant și avocatul său este imposibil de prezentat deoarece pârâtul în cadrul ședinței din august 2023 a avut calitate de invitat. Furnizorul de informații a procedat cu bună-credință în raport cu reclamantul prin prezentarea informațiilor deținute. Informația solicitată de reclamant nu întrunește cerințele expuse la art. 16 din Legea privind accesul la informațiile de interes public.

Aprecierea instanței de judecată.

Analizând piesele dosarului prin prisma rigorilor art. 130 din Codul de procedură civilă prin coraportare la prevederile legale ce guvernează raportul juridic litigios, judecătorul ajunge la concluzia că acțiunea dedusă judecății este neîntemeiată și urmează a fi respinsă din următoarele considerente.

Conform **art. 22 din Codul administrativ**, autorităţile publice şi instanţele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul şi volumul cercetărilor şi nu sunt legate nici de expunerile participanţilor, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

Faptele deja cunoscute autorităţilor publice sau instanţelor de judecată competente, faptele general notorii şi faptele prezumate în virtutea prevederilor legale nu necesită a fi probate, până la proba contrarie.

În acord cu **art. 194 alin. (1) din Codul administrativ**, în procedura în prima instanţă, în procedura de apel şi în procedura de examinare a recursurilor împotriva încheierilor judecătoreşti se soluţionează din oficiu probleme de fapt şi de drept.

În conformitate cu **art. 195 din Codul administrativ**, procedura acţiunii în contenciosul administrativ se desfăşoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepţia art. 169–171.

Conform **art. 118 alin. (3) din Codul de procedură civilă**, circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a cauzei sunt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

Conform **art. 121 din Codul de procedură civilă**, instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului, iar **art. 122 din Codul de procedură civilă** prevede că, circumstanţele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probaţiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante. Admisibilitatea probelor se determină în conformitate cu legea în vigoare la momentul eliberării lor.

Circumstanțele de fapt relevante.

La data de 08 septembrie 2023 reprezentantul lui Voznoi Vitalie, avocatul Răileanu Petru a depus cerere către ÎM ”Supravegherea și Protecția Animalelor”, Direcția Generală Locativ-Comunală și Amenajare, Secția control și protecția animalelor, ÎM ”Regia Autosalubritate”, Oficiul Avocatului Poporului solicitând:

1. Clarificări privind faptul dacă a existat informarea SCPA ca organ de coordonare, din partea ÎM ”Supravegherea și Protecția Animalelor” și organizatorilor întâlnirilor.

2. De oferit informații oficiale la următoarele întrebări:

a. Ce fel de întâlniri au fost desfășurate și ce teme au fost discutate;

b. Cine a fost prezent la aceste întâlniri, cine a fost invitatorul;

c. Cu ce s-au încheiat (prezentați copiile proceselor-verbale).

3 Oferirea răspunsului complet la prezenta cerere în termenele prevăzute de legislația în vigoare.

Prin răspunsul ÎM ”Supravegherea și Protecția Animalelor” nr. 118 din 21 septembrie 2023 s-a comunicat următoarele: Cu referire la imaginile din fototabelul nr. 1 din solicitare; întrunirea dată a fost organizată de către Organizația pentru Protecția Animalelor ”FOUR PAWS” la care reprezentantul ÎM ”Supravegherea și Protecția Animalelor” a avut calitate de invitat, respectiv solicitările cu privire la prezentarea informațiilor oficiale despre acel eveniment urmează să le solicitați de la organizatorii evenimentului și anume Organizația pentru Protecția Animalelor ”FOUR PAWS”. Cu referire la imaginile din fototabelul nr. 2 din solicitare; după cum a fost menționat în comentariul din postarea dată, luând în considerație că reprezentanții Azilului AOVA de ceva timp solicită atribuirea unui lot de teren pentru strămutarea azilului, administratorul interimar al ÎM ”Supravegherea și Protecția Animalelor” luând în considerație Decizia CMC de atribuire a unui lot de teren pentru construcția și extinderea Necropolei de animale și fiind în cunoștință de cauză a solicitării reprezentanților Azilului AOVA, a venit cu propunerea de a iniția o întrevedere la nivel de discuții cu reprezentanții Azilului AOVA la care a

fost discutată posibilitatea inițierii purtărilor negocierilor în privința posibilității strămutării azilului AOVA la Necropola de animale din mun. Chișinău. Cu referire la imaginile din fototabelul nr. 3 din solicitare; ședința din 29 august 2023 care a avut loc la Oficiul Avocatului Poporului și care a fost organizată însăși de Avocatul Poporului pentru drepturile copilului dnul Coroi Vasile, respectiv la data de 25 august 2023 în adresa ÎM ”Supravegherea și Protecția Animalelor” a parvenit invitația de participare la ședința comună de lucru pe marginea cererii colective parvenite din partea a mai multor părinți care locuiesc pe str. Eroii Neamului din sectorul Ciocana al capitalei și care invocă faptul precum că copii acestora sunt supuși unui pericol constant din partea câinilor unui vecin, respectiv solicitările DVS cu privire la prezentarea informațiilor oficiale despre ședință comună petrecută la sediul Avocatului Poporului urmează să le solicitați de la organizatorii evenimentului. Totodată, a fost remisă pentru cunoștință copia invitației parvenite din partea Avocatului Poporului pentru drepturile copilului.

Cererea prealabilă depusă de partea reclamantă s-a soldat cu emiterea de către partea pârâtă a răspunsului nr. 309 din 26 decembrie 2023 în conținutul căruia s-a menționat că nu deține alte informații în afara celor oferite prin răspunsul din 21 septembrie 2023.

Cadrul normativ general.

În corespunde cu **art. 5 din Codul administrativ**, activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale şi normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum şi a operaţiunilor administrative realizate de autorităţile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii şi se aplică nemijlocit legea.

Conform **art. 6 din Codul administrativ**, procedura administrativă este activitatea autorităților publice cu efect în exterior, îndreptată spre examinarea condițiilor, pregătirea și emiterea unui act administrativ individual, spre examinarea condițiilor, pregătirea și încheierea unui contract administrativ sau examinarea condiţiilor, pregătirea şi întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică. Emiterea unui act administrativ individual, încheierea unui contract administrativ sau întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică sunt părți ale procedurii administrative.

În concordanță cu **art. 9 alin. (1) și (2) din Codul administrativ**, prin petiţie, în sensul prezentului cod, se înţelege orice cerere, sesizare sau propunere adresată unei autorităţi publice de către o persoană fizică sau juridică. Prin cerere se solicită emiterea unui act administrativ individual sau efectuarea unei operaţiuni administrative.

Conform **art. 14 din Codul administrativ**, actul real este activitatea administrativă de drept public care nu are drept scop o reglementare concretă sau abstractă, ci un rezultat real.

Sunt acte reale, în special, informaţiile, avertizările sau recomandările autorităţilor publice şi acţiunile întreprinse de acestea.

În măsura în care prevederile prezentului cod nu conţin reglementări imperative, în privinţa actelor reale se aplică corespunzător dispoziţiile referitoare la actele administrative individuale, dacă acest lucru nu este exclus în baza diferenţelor dintre actul administrativ individual şi actul real.

În conformitate cu **art. 17 din Codul administrativ**, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

În acord cu **art. 20 din Codul administrativ**, dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

Conform **art. 64 din Codul administrativ**, autoritatea publică este obligată să soluţioneze o cerere potrivit competenţelor sale şi în termenul stabilit de lege.

Refuzul de a primi sau a examina o cerere se consideră drept respingere a cererii. Aceeaşi regulă se aplică şi în cazul nesoluţionării unei cereri în termen legal.

Prin derogare de la prevederile alin. (2), în cazurile prevăzute de lege, nesoluţionarea în termen a unei cereri se consideră drept acceptare a acesteia.

Potrivit **art. 93 din Codul administrativ**, fiecare participant probează faptele pe care îşi întemeiază pretenţia. Prin derogare de la prevederile alin. (1), fiecare participant probează faptele atribuite exclusiv sferei sale. Reglementări suplimentare sau derogatorii sunt admisibile doar în baza prevederilor legale.

În concordanță cu **art. 96 alin. (1) și (2) din Codul administrativ**, notificările şi comunicările către participanţii la procedura administrativă se realizează în orice formă de comunicare adecvată, rapidă şi eficientă din punctul de vedere al costurilor. Comunicarea prin mijloace electronice are prioritate dacă este adecvată obiectului comunicării şi acceptată de participantul la procedură.

Autorităţile publice trebuie să se asigure că participanţii la procedură indică, în cadrul procedurii, o modalitate principală de comunicare, precum şi modalităţi alternative.

În temeiul **art. 137 din Codul administrativ**, în exercitarea dreptului discreţionar atribuit, autorităţile publice trebuie să acţioneze cu bună-credinţă în limitele legal stabilite şi cu respectarea scopului pentru care le-a fost atribuit dreptul.

Dacă autoritatea publică poate decide discreţionar şi doar una din mai multe consecinţe juridice este legală, atunci dreptul discreţionar al autorităţii publice se reduce la alegerea consecinţei juridice/soluţiei legale.

Stările de fapt identice în esenţă se tratează identic. O tratare neidentică a două stări de fapt identice se admite numai dacă există un motiv obiectiv.

Dacă într-un caz autoritatea publică şi-a exercitat dreptul discreţionar într-un anumit mod, atunci în cazuri similare ea este obligată să îşi exercite dreptul discreţionar în acelaşi mod. Această regulă nu se aplică dacă autoritatea publică intenţionează să îşi schimbe în viitor practica de exercitare a dreptului discreţionar în cazuri similare.

Conform **art. 189 alin. (1) și (2) din Codul administrativ**, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorităţi publice poate înainta o acţiune în contencios administrativ. O acţiune în contencios administrativ poate fi înaintată şi atunci când autoritatea publică nu a soluţionat în termen legal o cerere.

Conform **art. 219 din Codul administrativ**, instanţa de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declaraţiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanţi.

Instanţa de judecată depune eforturi pentru înlăturarea greşelilor de formă, explicarea cererilor neclare, depunerea corectă a cererilor, completarea datelor incomplete şi pentru depunerea tuturor declaraţiilor necesare constatării şi aprecierii stării de fapt. Instanţa de judecată indică asupra aspectelor de fapt şi de drept ale litigiului care nu au fost discutate de participanţii la proces.

Instanţa de judecată nu are dreptul să depăşească limitele pretenţiilor din acţiune, însă, totodată, nu este legată de textul cererilor formulate de participanţii la proces.

Instanţa de judecată poate avea o discuţie juridică cu participanţii la proces sau poate da în scris indicaţii cu privire la situaţia de drept a cauzei examinate.

În conformitate cu **art. 225 din Codul administrativ**, instanța de judecată nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității unui act administrativ. Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică:

a) și-a exercitat dreptul discreționar;

b) a luat în considerare toate faptele relevante;

c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar;

d) și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege.

Cadrul normativ special.

Dreptul accesului la informația de interes public este o parte componentă a dreptului la libertatea exprimării, stipulat în **art. 19 al Declarației Universale a Drepturilor Omului** adoptată de Adunarea Generala a Organizatiei Națiunilor Unite la 10 de septembrie 1948: Orice om are dreptul la libertatea opiniilor și exprimării; acest drept include libertatea de a avea opinii fără imixtiune din afară, precum și libertatea de a căuta, de a primi și de a răspândi informații și idei prin orice mijloace și independent de frontierele de stat.

În unison cu **art. 10 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului**, orice persoană are dreptul la libertate de exprimare. Acest drept include libertatea de opinie şi libertatea de a primi sau a comunica informaţii ori idei fără amestecul autorităţilor publice şi fără a ţine seama de frontiere. Prezentul articol nu împiedică Statele să supună societăţile de radiodifuziune, cinematografie sau televiziune unui regim de autorizare. Exercitarea acestor libertăţi ce comportă îndatoriri şi responsabilităţi poate fi supusă unor formalităţi, condiţii, restrângeri sau sancţiuni prevăzute de lege care, într-o societate democratică, constituie măsuri necesare pentru securitatea naţională, integritatea teritorială sau siguranţa publică, apărarea ordinii şi prevenirea infracţiunilor, protecţia sănătăţii, a moralei, a reputaţiei sau a drepturilor altora, pentru a împiedica divulgarea informaţiilor confidenţiale sau pentru a garanta autoritatea şi imparţialitatea puterii judecătoreşti.

Conform **art. 34 din Constituția Republicii Moldova**, dreptul persoanei de a avea acces la orice informație de interes public nu poate fi îngrădit. Autoritățile publice, potrivit

competențelor ce le revin, sunt obligate să asigure informarea corectă a cetățenilor asupra treburilor publice și asupra problemelor de interes personal.

În conformitate cu **art. 4 din Legea privind accesul la informațiile de interes public,** în sensul prezentei legi, informaţii de interes public sunt toate informaţiile deţinute de furnizorii de informaţii, indiferent de suportul de stocare (pe hârtie, în formă electronică sau în orice alt format).

În conformitate cu **art. 5 din Legea privind accesul la informațiile de interes public**, furnizorii de informaţii sunt:

a) autorităţile publice;

b) instituţiile publice;

c) întreprinderile de stat şi întreprinderile municipale;

d) persoanele juridice de drept privat controlate de furnizorii de informaţii prevăzuţi la lit. a)–c), în conformitate cu art. 203 alin. (3)–(7) din Codul civil nr.1107/2002;

e) persoanele juridice de drept privat care prestează servicii publice, servicii publice de gospodărie comunală sau servicii de decontare;

f) întreprinderile energetice care desfăşoară activităţi în domeniul gazelor naturale, al energiei electrice sau al energiei termice;

g) asociaţiile profesionale şi organele de autoadministrare, constituite prin lege, ale profesiilor din sectorul justiţiei;

h) partidele politice.

În acord cu **art. 6 din Legea privind accesul la informațiile de interes public**, orice persoană fizică sau juridică are dreptul la accesul la informaţiile de interes public, în formele şi condiţiile prevăzute de lege.

Furnizorii de informaţii sunt obligaţi să asigure accesul la informaţiile de interes public, în formele şi condiţiile prevăzute de lege.

În corespundere cu **art. 13 din Legea privind accesul la informațiile de interes public**, orice persoană fizică sau juridică are dreptul să solicite şi să obţină informaţii de interes public în condiţiile legii, prin înaintarea unei cereri de comunicare a informaţiilor de interes public. Furnizorii de informaţii sunt obligaţi să comunice informaţiile de interes public solicitate, în condiţiile legii. Prevederile Codului administrativ se aplică numai în măsura în care nu contravin prevederilor prezentei legi.

În concordanță cu **art. 19 din Legea privind accesul la informațiile de interes public**, informaţiile de interes public se comunică solicitantului din momentul în care sunt disponibile pentru a fi comunicate, dar nu mai târziu de 10 zile de la data înregistrării cererii. Termenul stabilit la alin. (1) poate fi prelungit cu cel mult 7 zile în cazul în care cererea este complexă sau se solicită un volum mare de informaţii, care necesită timp suplimentar pentru prelucrare. Prelungirea are efect doar dacă solicitantul este informat despre aceasta în scris, în interiorul termenului prevăzut la alin. (1) şi cu indicarea motivelor prelungirii. În cazul conexării cererilor conform art. 18, termenul de examinare şi soluţionare curge de la data înregistrării primei cereri înaintate de către solicitant. Cererile adresate verbal se soluţionează imediat, în ziua înaintării,

dacă informaţiile solicitate sunt disponibile pentru a fi comunicate imediat. În cazul în care informaţiile solicitate nu sunt disponibile pentru a fi comunicate imediat sau acestea sunt cu accesibilitate limitată, solicitantul este îndrumat să înainteze o cerere în formă electronică sau în scris, care va fi examinată şi soluţionată în termenele prevăzute la alin. (1)–(3).

Conform **art. 23 din Legea privind accesul la informațiile de interes public**, cererea se respinge, integral sau parţial, în cazul în care:

a) furnizorul de informaţii nu deţine informaţia solicitată, nu cunoaște dacă aceasta se află în posesia unui alt furnizor de informaţii şi nu există circumstanţe pentru readresare;

b) în privinţa informaţiei solicitate furnizorul de informaţii a oferit deja un răspuns. În acest caz se face referire la numărul şi data răspunsului oferit anterior.

Respingerea integrală sau parţială a cererii este motivată în scris şi comunicată solicitantului în termenul prevăzut la art. 19.

În cazul în care nu deţine informaţia solicitată, furnizorul de informaţii care a înregistrat cererea va readresa cererea, integral sau parţial, unui alt furnizor de informaţii, dacă cunoaşte că informaţia solicitată se află în posesia acestuia. În acest caz, originalul sau copia cererii se expediază pentru examinare furnizorului de informaţii relevant în termen de 5 zile lucrătoare de la data înregistrării cererii, fapt despre care este informat solicitantul.

Pentru examinarea şi soluţionarea cererii readresate începe un nou termen, conform art. 19, care curge de la data înregistrării cererii readresate.

Refuzul de a înregistra sau a examina o cerere se consideră drept respingere a cererii. Aceeaşi regulă se aplică şi în cazul nesoluţionării unei cereri în termen legal.

Conform **art. 24 alin. (1) din Legea privind accesul la informațiile de interes public,** comunicarea informaţiilor de interes public este refuzată, integral sau parţial, dacă informaţiile solicitate constituie informaţii cu accesibilitate limitată conform art. 8.

Prevederile **art. 28-29 din Legea privind accesul la informațiile de interes public**, constituie încălcări ale legislaţiei privind accesul la informaţiile de interes public, pasibile de sancţiune pecuniară, următoarele fapte:

a) nepublicarea informaţiilor de interes public prevăzute la art.10;

b) comunicarea incompletă a informaţiilor de interes public;

c) solicitarea unor plăţi ilegale pentru comunicarea informaţiilor de interes public;

d) respingerea sau readresarea neîntemeiată a cererii;

e) refuzul neîntemeiat de a comunica informaţiile de interes public.

Pentru încălcările prevăzute la art. 28, instanţa de judecată aplică furnizorului de informaţii o sancţiune pecuniară sub formă de amendă.

Amenda se stabileşte în unităţi convenţionale. O unitate convenţională constituie 50 de lei.

La aplicarea amenzii se ţine cont de:

a) gravitatea şi durata încălcării constatate;

b) consecinţele încălcării constatate pentru reclamant;

c) alte circumstanţe relevante.

Instanţa de judecată aplică furnizorului de informaţii:

a) pentru încălcarea prevăzută la art. 28 lit. a) – amendă de la 5 la 60 de unităţi convenţionale;

b) pentru încălcările prevăzute la art. 28 lit. b)–d) – amendă de la 10 la 100 de unităţi convenţionale;

c) pentru încălcarea prevăzută la art. 28 lit. e) – amendă de la 20 la 200 de unităţi convenţionale.

Amenda se încasează din contul furnizorului de informaţii şi se virează în bugetul de stat. Amenda se execută potrivit prevederilor Codului administrativ.

Admisibilitatea acțiunii de contencios administrativ.

1. Partea reclamantă (solicitantul) revendică informații care se pretind că nu au fost oferite de partea pârâtă (furnizorul), prin urmare pretențiile respective sunt susceptibile controlului judecătoresc în ordinea contenciosului administrativ în lumina prevederilor art. 39, 189 și art. 206 alin. (1) lit. c) din Codul administrativ.

2. Litigiul dedus judecății este exceptat de la obligativitatea tranșării prejudiciare în conformitate cu art. 25 alin. (2) din Legea privind accesul la informațiile de interes public combinat cu art. 163 lit. c) din Codul administrativ.

3. Corelând momentul comunicării răspunsului furnizorului de informații, cu momentul înaintării de către solicitantul de informații a acțiunii în judecată, se atestă întrunirea termenului legal de valorificare a acțiunii.

4. Partea reclamantă pretinde încălcarea dreptului de acces la informație.

5. Nu există o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; nu există o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept sau că între parți s-a încheiat o tranzacție de împăcare; la aceeași sau la altă instanță de judecată nu se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept. La fel, acțiunea de contencios administrativ corespunde cerințelor prevăzute la art. 211 alin. (1) și (2) și art. 212 alin. (1) și a fost depusă de o persoană împuternicită.

În această ordine de idei, judecătorul constată cu certitudine că partea reclamantă a respectat rigorile de admisibilitate a prezentei acțiuni prevăzute la art. 207 din Codul administrativ.

Raționamentele instanței de judecată.

Articolul 6 § 1 din Convenţia Europeană pentru Drepturile Omului, obligă instanţele să-şi motiveze deciziile, acesta nu poate fi interpretat ca impunând instanţelor să ofere un răspuns detaliat la fiecare argument (*Van de Hurk vs. Olanda*). Întinderea obligaţiei de a-şi motiva deciziile poate varia în conformitate cu natura deciziei şi trebuie determinată în lumina circumstanţelor cauzei (*Ruiz Torija vs. Spania şi Hiro Balani vs. Spania*). Pentru a răspunde cerințelor procesului echitabil, motivarea ar trebui să evidențieze că judecătorul a examinat cu

adevărat chestiunile esențiale ce i-au fost prezentate *(Boldea vs. România, Helle vs. Finlanda).*

Controlul judiciar asupra puterii executive este denumit sugestiv „contencios administrativ", prin care se înţelege activitatea de soluţionare de către instanţele de contencios administrativ, prevăzute de lege, a conflictelor în care, cel puţin, una dintre părţi este o autoritate a administraţiei publice, un funcţionar al acesteia sau un serviciu public administrativ, conflicte generate din acte administrative ilegale ori din refuzul soluţionării unei cereri referitoare la un drept recunoscut de lege.

Conceptul de informație publică se referă la "toate informațiile înregistrate sub orice formă, elaborate sau primite și deținute de autoritățile publice" (**art. 1 alin. (2) lit. b) din Convenția de la Tromsø – Convenția Consiliului Europei privind accesul la documentele oficiale din 2009, la care Republica Moldova este parte**). În comparație cu Convenția de la Tromsø, este stabilit în mod expres că definiția acoperă toate informațiile, indiferent de formă (suportul de stocare). Aceasta înseamnă că dreptul de acces se referă la informațiile înregistrate, în special sub formă de: document scris; document electronic; imagine; hartă; înregistrare audio, video sau audio-vizuală. Această listă nu este exhaustivă, deoarece, odată cu progresul tehnic, ar putea fi dezvoltate forme noi de înregistrare și stocare a informațiilor.

Cu toate acestea, este esențial să se sublinieze faptul că această definiție include accesul la informațiile existente deținute de furnizorii de informații, dar nu obligă furnizorii de informații să genereze informații noi. În special, definiția nu impune furnizorului de informații să desfășoare acțiuni de investigare, să întreprindă activități de cercetare, să evalueze fiabilitatea și calitatea informațiilor sau să colecteze date din surse externe.

În conformitate cu Hotărârea Curții Constituționale a Republicii Moldova privind interpretarea art. 34 din Constituție, dreptul de acces la informațiile de interes public are dublă natură, implicând atât dreptul de a solicita, cât și dreptul de a primi informații.

Judecătorul remarcă faptul că, accesul la informaţiile oficiale constituie un drept fundamental al persoanei de a fi informat, o modalitate de control asupra activităţii autorităţilor/instituţiilor publice, de stimulare a formării opiniilor şi participării active a populaţiei la procesul de luare a deciziilor în spirit democratic. Dreptul de acces la informațiile publice este garantat pentru toate persoanele fizice și juridice, fără nicio formă de discriminare bazată, de exemplu, pe cetățenie, reședință sau natură juridică. Caracterul său universal impune, de asemenea, absența oricăror privilegii speciale de acces la informații în legătură cu statutul solicitanților. Informația de interes public este produsă și deținută de instituțiile publice, din bani publici, adică ai contribuabililor. Ea este un bun public care aparține tuturor.

În accepțiunea Convenției de la Tromsø, *documente oficiale* înseamnă toate informaţiile înregistrate în orice formă, elaborate, recepţionate sau deţinute de către autorităţile publice.

Din perspectiva Legii privind accesul la informațiile de interes public, este important ca răspunsul să fie interconectat direct cu întrebarea, iar informația solicitată să fie comunicată necondiționat și în termen. De asemenea, obiectul cererii de furnizare a informațiilor trebuie să fie cert, concret și individualizat, nicidecum dedus sau presupus ori general.

La caz, partea reclamantă insistă pe furnizarea informațiilor revendicate prin cererea din 08 septembrie 2023. Judecătorul consideră că răspunsurile nr. 118 din 21 septembrie 2023 și nr. 290 din 27 noiembrie 2023, emise de ÎM ”Supravegherea și Protecția Animalelor” sunt plauzibile, comprehensibile și exhaustive, din moment ce ultimul a oferit întreg volumul de informații deținute pornind de la locul și rolul său în evenimentele (întâlniri, întruniri) descrise în cererea de acces la informație. În condițiile în care organizatorul evenimentului sau întrunirii a fost Organizația pentru Protecția Animalelor ”FOUR PAWS” sau Oficiul Avocatului Poporului, este axiomatic faptul că deținătorii informațiilor sunt anume aceste entități și nu ÎM ”Supravegherea și Protecția Animalelor” care a avut calitatea de invitat. ÎM ”Supravegherea și Protecția Animalelor” în mod just și legal s-a limitat în oferirea informațiilor avute realmente în posesie, cu excepția informațiilor ce depășeau sfera sa funcțională.

În lumina art. 23 alin. (1) lit. a) din Legea privind accesul la informațiile de interes public, cererea se respinge, integral sau parţial, în cazul în care furnizorul de informaţii nu deţine informaţia solicitată, nu cunoaşte dacă aceasta se află în posesia unui alt furnizor de informaţii şi nu există circumstanţe pentru readresare. Furnizorul de informații nu deține toată informația solicitată de autorul cererii, iar readresarea cererii era improprie din moment ce însăși Voznoi Vitalie a adresat cererea de acces la informație către entitățile respective.

În concluzie, acțiunea cu privire la furnizarea informației este neîntemeiată și este pasibilă respingerii.

În conformitate cu prevederile art. 25-29 din Legea nr. 148 din 09 iunie 2023 privind accesul la informațiile de interes public, art. 218. lit. a), 219, 224, 225, 229 din Codul Administrativ al Republicii Moldova, judecătorul,

h o t ă r ă ș t e:

Se respinge ca neîntemeiată acțiunea înaintată de Voznoi Vitalie împotriva ÎM ”Supravegherea și Protecția Animalelor” privind constatarea încălcării dreptului la informare și obligarea prezentării informațiilor solicitate.

Hotărârea susceptibilă de atac cu apel la Curtea de Apel Chișinău, în termen de 30 zile de la pronunțarea dispozitivului hotărârii judecătorești, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul Râșcani).

Judecătorul **Gandrabur Marcel**